

lede Arbejder, dog at selvfølgelig nye tilkommende Mangler tillige behørig afhjælpes.

Kirkegaarde.

§ 16.

Kirkens Bestyrelse skal holde Kirkegaarden og Gravstederne ryddelige for Ukrudt og lade Græsset afslaa, inden det bliver langstraaet. Afgræsning kan aldrig tillades. Paa Kirkegaarden eller umiddelbart ved denne skal findes en Grube eller Kasse til Affald. Gangene skal i Maanederne fra 1. April til 31. Oktober renses mindst en Gang om Maaneden. Snekastning skal foretages fra Kirkegaardens Indgang indtil Kirkedøren samt udenfor Indgangen, saa langt Kirkens Grund strækker sig. Ved Kirker, der er i privat Eje, paa hviler det Menighedsraadet at føre Tilsyn hermed.

Enhver er berettiget til selv at vedligeholde sine Gravsteder, og de, der har indhegnet, dem eller anbragt Gravstene eller andre Mindesmærker derpaa, er dertil forpligtede. Forsømmes dette, kan Bestyrelsen lade Gravstedet ren- og vedligeholde for Ejerens Regning. Dens Udlæg hertil kan inddrives ved Udpantning. I Gentagelsestilfælde kan Bestyrelsen lade Gravstedet sløjfe.

§ 17.

Om Kirkegaarden skal der være forsvareligt Hegn.

Synet afgør, af hvad Art og Beskaffenhed et nyt Kirkegaardshegn skal være, og hvornaar et ældre Hegn skal fornys. Ved Udvidelse af Kirkegaarden bør i Regelen Hegnet være af samme Art som Hegnet om den ældre Kirkegaard, og dette maa navnlig forlanges, hvor andet Hegn vilde virke skæmmende. Ældre Stengærder eller Mure omkring Kirkegaarde maa ikke nedbrydes eller erstattes med andet Materiale uden Ministeriets Samtykke.

§ 18.

Kirkegaarden kan forlanges saaledes afvandet, at Kisterne, naar de nedsænkes i sædvanlig Gravdybde, kan staa tørt, dog at Afvanding ikke kan fordres udført i en større Dybde end 2,2 m under Kirkegaardens laveste Punkt.

§ 19.

Til Overholdelse af Orden med Gravstederne skal der ved enhver Kirkegaard være en Protokol, hvori samtlige Begra-

velser paa Kirkegaarden indføres med Angivelse af Tiden, hvornaar Begravelsen har fundet Sted, den begravede Persons Navn og Gravens Plads paa Kirkegaarden. Det kan forlanges, at der paa enhver Grav sættes en Nummerpæl af Egetræ, Jern eller mindst lige saa holdbart Stof med tydelig Angivelse af Nummeret i Kirkegaardsprotokollen.

§ 20.

Hvor der i Henhold til Lovgivningens Regler uden Vederlag anvises Gravplads til en afdød, kan der, hvis den afdøde var gift, samtidig umiddelbart ved Siden af det anviste Gravsted forlanges udlagt et Gravsted til den efterlevende Ægtefælle, og denne bevarer Retten dertil, uanset om den paagældende dør i eller udenfor Sognet.

For udensognsboende, der enten har Ægtefælle, Forældre eller Børn begravede paa Kirkegaarden, eller som paa særlig Maade har været knyttede til Sognet, gælder de samme Bestemmelser.

Ethvert Lig skal ligge urørt i 20 Aar efter Begravelsen. Hvor Jordbundsforholdene efter Sundhedskommissionens Skøn gør det nødvendigt eller ønskeligt, kan det efter Synets Indstilling til Ministeriet paa-bydes, at Ligene skal ligge urørt i indtil 30 Aar.

Efter Bestyrelsens Forslag kan der af Stiftsøvrigheden fastsættes en Takst for Familiegravsteder eller for Gravsteder, som ønskes bevarede udover 30 Aar. De derfor indkomne Beløb indgaar i Kirkens Kasse.

§ 21.

Til Anbringelse af Gitterværk om Gravsteder kræves Kirkebestyrelsens Samtykke.

Mindesmærker, der ved deres Størrelse eller Form virker skæmmende paa Kirken eller Kirkegaarden, eller hvis Indskrifter maa anses for upassende, kan af Synet forlanges fjernet. Synets Afgørelser herom kan dog indankes for Ministeriet.

Synet skal paase, at saadanne Ligstene eller Mindesmærker, som enten kan tjene til Kirkegaardens Prydelse eller til at bevare Mindet om fortjente Mænd og Kvinder, ikke fjernes fra Kirkegaarden, for saa vidt Forholdene tillader det.

§ 22.

Naar en Kirkegaard paa Grund af Sognets tiltagende Folketal, eller fordi den ikke fyldestgør de i § 18 omhandlede Fordringer med Hensyn til Grundvand-